

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Δ΄ - ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ιγ) Τιμητική έκδήλωση

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ “ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ”
ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Κόρινθος, 30ή Ὀκτωβρίου 2015

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

© Χρήστος Α. Σαρτζετάκης, Αγίας Σοφίας 6, 152 36 Ν. Πεντέλη

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΟΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΝ – ΑΤΟΜΙΚΗΝ
ΧΡΗΣΙΝ, ΚΑΘΕ ΑΛΛΗ ΜΟΝΟΝ ΜΕΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΝ ΓΡΑΠΤΗΝ
ΑΔΕΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Βραδυνή έκδήλωση
Πολιτιστικού Συλλόγου Κορινθίων "ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ"
διὰ τὴν Κρήτην καὶ πρὸς τιμὴν Χρήστου Α. Σαρτζετάκη
εἰς Ἀλεξάνδρειον Συνεδριακὸν Κέντρον Λουτρακίου.
Προσφώνησις Δημητρίου Κυριτσάκη. Ἀντιφώνησις τιμωμένου.

Περὶ τὴν 19.30' ὥραν εἰς τὸ Ἀλεξάνδρειον Συνεδριακὸν Κέντρον Δήμου Λουτρακίου-Περαχώρας, ὅπου καὶ ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐν λόγῳ ἐκδήλωσις. Προηγήθη ἡ ἀπονομὴ εἰς ἐμὲ ὠραίας ἀναμνηστικῆς πλακέττας διὰ χειρὸς τῆς Προέδρου τοῦ Συλλόγου Κας Κυζιρίδου – Πύρου, μὲ φιλόφρονας περὶ ἐμοῦ λόγους, ὡς καὶ ἰδιαίτερος ἐγκωμιαστικὴ προσφώνησις ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐ.τ. Δημητρίου Κυριτσάκη, τὸν ὁποῖον, σημειωτέον, δὲν ἔτυχεν νὰ τὸν γνωρίζω προηγουμένως.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Κυρίου Κυριτσάκη ἔχει ὡς ἐν συνεχείᾳ, ὅπως ὁ ἴδιος μοῦ τὴν ἀπέστειλεν ἠλεκτρονικῶς (μὲ e-mail), προτασσομένης τῆς ἀκολουθοῦ ἐισαγωγῆς :

Ἀγαπητέ Κύριε Πρόεδρε, Σας στέλνω σύμφωνα με την επιθυμία Σας τα φτωχά μου λόγια κατά την εξαιρετική εκδήλωση του Συλλόγου ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ στην Κόρινθο. Ἦταν μια ἀπὸ τις καλλίτερα οργανω-μένες συναντήσεις και προσιδίαζε ἀπόλυτα και με τη δική Σας εξαιρετική παρουσία και παρουσίαση. Εύχομαι να ἔχετε υγεία, εσεῖς και η οικογένειά Σας και να απολαμβάνετε τους κόπους και την αναγνώριση της προσφορά Σας ἐπὶ ἔτη πολλά. Ζητῶ συγγνώμη για τη βραδύτητα, και παρότι στο Κέντρο της Κορίνθου μας δίδαξαν ὅτι " δεν δικαιολογούμεστε ψάρακα", πρέπει να εἰπῶ ὅτι τα βάσανά μου τον τελευταίο καιρό με τη απασχόλησή μου στην Επιτροπή εἶναι πολλά και ποικίλα και με ἔχουν βγάλει ἀπὸ πρέπουσα πορεία μου.

Τους χαιρετισμούς μου στην ερίτιμη σύζυγόν Σας και την εκλεκτή Σας θυγατέρα.

Με εκτίμηση ἀπὸ ἐμένα και τη συγχωριανή σας σύζυγό μου Ελευθερία.

Δημήτρης Κυριτσάκης, τηλ 210. 2851034 και 693.87.95.348.

Υ.Γ Δεν ξέρω αν θέλατε να προωθηθεί το κείμενο και με τη δική Σας προσλαλιά, στις τοπικές εφημερίδες των επαρχιών μας ή και τα Χανιώτικα ΝΕΑ. Πείτε μου

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΣ 30.10.2015

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι, μεγάλη μου τιμή να βρίσκομαι σήμερα ενώπιόν σας, για να παρουσιάσω, τον αδέκαστο και ακέραιο δικαστή, τον βαθυστόχαστο πνευματικό άνθρωπο, τον άμεμπτο και συνεπή στο αξίωμα του Ανώτατου Άρχοντα, τον Κύριο Χρήστο Σαρτζετάκη.

Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρος του Συλλόγου ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ, εσάς προσωπικά και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και τους συνεργάτες σας, για αυτήν την ευκαιρία να βρεθώ για άλλη μια φορά στον όμορφο τόπο σας.

Και λέω άλλη μια φορά, γιατί, από εδώ ξεκίνησα πριν από πολλές δεκαετίες τη Δικαστική μου σταδιοδρομία ,ως Πάρεδρος Πρωτοδικών Κορίνθου αλλά και από το εδώ Κέντρο Εκπαίδευσεως έγινε η επιλογή μου, ως υποψήφιου έφεδρου αξιωματικού σε προγενέστερο χρόνο.

Σας συγχαίρω, επίσης, κυρία Πρόεδρος για τις πρωτοβουλίες που έχετε εγκαινιάσει και εφαρμόζετε, να τιμάτε, δηλαδή, και άλλους τόπους και Περιφέρειες της Χώρας μας και να αναδεικνύετε τους εκεί πνευματικούς τους ανθρώπους αλλά και ήθη και έθιμα που τους διαφοροποιούν.

Κι ενέχει αυτή σας η πρωτοβουλία πρωτοτυπία και συμβολισμό κυρία Πρόεδρος, γιατί το σύνθημα είναι οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι ανά τη χώρα να εξαντλούν, συνήθως, τα περιθώρια των δραστηριοτήτων τους, στο να προβάλλουν διαρκώς και αναπαράγουν τα ήθη και έθιμα του τόπου τους και γύρω από αυτά να περιστέφονται όλες τους οι εκδηλώσεις.

Όμως, στο πλαίσιο του καλώς εννοούμενου ανοίγματος των κοινωνιών, οι ορίζοντες διερύνονται, η σκέψη και η πληροφόρηση διαχέονται και η ζωή αποκτά μεγαλύτερο ενδιαφέρον για περισσότερους συμπολίτες μας.

Αγαπητοί μου, μετά τη μικρή αυτή παρέκβαση, επιτρέψτε μου να επανέλθω στο θέμα μου και ακροθιγώς να σκιαγραφήσω την προσωπικότητα και το έργο του σήμερα τιμώμενου, Κρητός την καταγωγή, Κυρίου Χρήστου Σαρτζετάκη.

Και λέω Κρητός, γιατί ο τιμώμενος γεννήθηκε στη Νεάπολη Θεσσαλονίκης αλλά οι ρίζες του κρατούν από τις Μπαμπακάδες του Σελίνου των Χανίων, λίγο πιο πάνω από την ηρωική Κάντανο. Την Κάντανο, που ίσως πολλοί θα έχετε ακούσει, ότι είχε την τύχη πολλών από τους

μαρτυρικούς τόπους της χώρας μας τους οποίους η χιτλερική μανία στην κατοχή της χώρας μας από τους Γερμανούς, κυριολεκτικά ξεθεμέλιωσε και έμεινε μόνο μια μικρή πινακίδα με την επιγραφή για να θυμίζει το, «ΕΔΩ ΥΠΗΡΧΕ Η ΚΑΝΤΑΝΟΣ».

Κι αυτό γιατί; Διότι οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής του Σελίνου, τόλμησαν να αντισταθούν στους κατακτητές και να παρενοχλούν τα στρατεύματα κατοχής στις εξορμήσεις τους για να καθυποτάξουν μέχρι την τελευταία σπιθαμή τη γη των προγόνων τους.

Ονομαστή και ηρωϊκή και η οικογένεια των Σαρτζετάκηδων, με συμμετοχή στην αντίσταση κατά των Γερμανών αλλά και στις συνεχείς Κρητικές επαναστάσεις της περιόδου 1821 μέχρι 1897 για την αποτίναξη του εξίσου σκληρού και αδυσώπητου Τούρκικου ζυγού.

Αυτά τα ακούσματα, από τον πατέρα Σαρτζετάκη, για την τιμή και περηφάνεια του τόπου της καταγωγής και τους ανθρώπους του, πότισαν την ψυχή του νεαρού Χρήστου Σαρτζετάκη. Κι ας μεγάλωνε μακριά από την μάνα Κρήτη.

Με το πέρας των Γυμνασιακών του σπουδών, στις οποίες πρότευσε όλα τα στάδια, ακολούθησε τα νομικά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, από όπου αποφοίτησε με άριστα (9,5). Το 1955 εισήλθε στο δικαστικό κλάδο. Ως πρωτόδικης έγινε πανελληνίως και διεθνώς γνωστός από την εμπλοκή του ως ανακριτής στην πολύκροτη υπόθεση της δολοφονίας του βουλευτή της ΕΔΑ [Γρηγόρη Λαμπράκη](#), έργο το οποίο προώθησε με αποφασιστικότητα και αμεροληψία, και άνοιξε το δρόμο για την απόδοση των ευθυνών αλλά και μετέπειτα από τη σχετική με την υπόθεση Λαμπράκη ταινία του Κώστα Γαβρά [«Ζ»](#) (τον υποδύθηκε ο Ζαν Λουί Τρεντινιάν).

Ο ίδιος στη σειρά της Ελληνικής Ραδιοφωνίας τηλεόρασης με τον τίτλο «ΕΞΙΣΤΟΡΕΙΝ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΕΙΝ» αφηγήθηκε, ύστερα από 30 και πλέον έτη, πώς ανέλαβε Ανακριτής στην υπόθεση δολοφονίας του Βουλευτή ΓΡΗΓΟΡΗ ΛΑΜΠΡΑΚΗ τον Μάη του '63. Μίλησε για τις πιέσεις που ασκήθηκαν, τα πρόσωπα και τις δυνάμεις που επιχείρησαν να χειραγωγήσουν την ανάκριση. Το γεγονός απέδωσε με την παραστατική του γραφή, ο λογοτέχνης Βασίλης Βασιλικός στο έργο, Ζ. Γράφει ο κ. Βασιλικός «Ο Ανακριτής πέζεται. Ο Ανακριτής συσφίγγεται. Ο κλοιός γύρω του στενεύει. Ο Ανακριτής αγρυπνά. Το πρόσωπο του Ανακριτή έγινε κάρφος στον οφθαλμό στους πρωτοδεινόσαυρους».

Αναφέρθηκε, επίσης, στην ίδια εκπομπή (ο τιμώμενος) στη στάση του τότε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του εποπτεύοντος στις ανακρίσεις Εισαγγελέα Εφετών ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ και περιέγραψε τις δραστηριότητες των παρακρατικών, όπως αυτές προέκυψαν από την ανάκριση, και κατέθεσε τις δικές του εμπειρίες από τις διώξεις που υπέστη

επί Δικτατορίας, ενώ προέβη σε ενδιαφέρουσες μαρτυρίες όσον αφορά την επιλογή του ως υποψηφίου Προέδρου από τον ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

Το 1965 έλαβε εκπαιδευτική άδεια για σπουδές Εμπορικού και Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου στο Παρίσι, αλλά το 1967 η [δικτατορία](#) τον ανακάλεσε στην Αθήνα και τον απέλυσε από τη θέση του τον επόμενο χρόνο. Στη συνέχεια, για την αντιδικτατορική του δράση φυλακίστηκε και βασανίστηκε. Απολύθηκε από τις φυλακές της χούντας το 1971 μετά από διεθνή κινητοποίηση.

Αποκαταστάθηκε ως εφέτης μετά το 1974 και προβιβάστηκε σε αρεοπαγίτη τον Οκτώβριο τού 1982. Κατά την περίοδο που συνέπιπτε με το τέλος της πρώτης προεδρικής θητείας του [Κωνσταντίνου Καραμανλή](#), το ΠΑΣΟΚ, παράλληλα με συνταγματικές μεταρρυθμίσεις που περιόριζαν δραστικά τις προεδρικές αρμοδιότητες και εξουσίες, πρότεινε τον Κύριο Χρήστο Σαρτζετάκη ως Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Η εκλογή του έγινε από τη Βουλή στις [29 Μαρτίου](#) 1985 και η θητεία έληξε στις [5 Μαΐου](#) 1990, με την επανεκλογή του Κωνσταντίνου Καραμανλή στο ανώτατο πολιτειακό αξίωμα.

Όπως όλοι ενθυμούμαστε ο Κύριος Χρήστος Σαρτζετάκης άσκησε τα καθήκοντά του με εξαιρετική προσήλωση στο Σύνταγμα, ιδιαίτερα την περίοδο Ιουνίου 1989 - Απριλίου 1990, όταν [οι εκλογικές αναμετρήσεις](#) δεν έδωσαν απόλυτη πλειοψηφία σε κανένα κόμμα. Κατά τη διάρκεια της θητείας του, με πανηγυρικούς λόγους, διαγγέλματα και μελετήματα, υπεραμύνθηκε της Ελληνικής Ιδέας και υποστήριξε επανειλημμένα και προς πολλές κατευθύνσεις, με έντονο ύφος και παλμό τα ελληνικά εθνικά δίκαια και τη μοναδικότητα του ελληνικού έθνους ως «αναδέλφου» γένους.

Μετά το 1990 αποσύρθηκε σε μεγάλο βαθμό από τη δημόσια ζωή, αν και αρθρογραφεί τακτικά σε εφημερίδες και δημοσιεύει κείμενα στην ιστοσελίδα του (www.sartzetakis.gr). Είναι παντρεμένος με την Έφη Αργυρίου, ιστορικό-άρχαιο-λόγο, υπάλληλο της **Ακαδημίας Αθηνών** (Τμήμα Δημοσιευμάτων), κι έχει μία θυγατέρα την Πετρούλα, νομικό, με εξειδικευμένες μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό και εξαιρετικές, από τα πρώτα της βήματα, επιδόσεις στον τομέα της.

Επισκοπώντας το έργο, την πορεία αλλά και τη σημαντική προσφορά του τιμώμενου στη δικαιοσύνη και την Πολιτεία γενικότερα θα μου επιτρέψετε να σταθώ για λίγο σε δύο από τις πολύ σημαντικές και καθοριστικές για θεσμούς και τον τόπο περιόδους της πορείας του τιμώμενου. Πρώτο εκείνη του ανακριτή στην υπόθεση Λαμπράκη για τον οποίο ο **Βασίλης Βασιλικός** σε κάποιο από τα σημεία του έργου του σημειώνει «Κάθε γενιά έχει τα θύματά της. Ας ήταν κι αυτός το θύμα της δικής του γενιάς . Ετσι σκεφτόταν ο Ανακριτής στο Ζ . Η τύχη όμως είναι

πάντα αγαθή με τους καλούς κι αγαθούς. Ετσι, ο Ανακριτής δεν έγινε θύμα, αλλά σύμβολο». Αυτό το σύμβολο για τη δικαιοσύνη και τον τόπο τιμάται και τιμούμε σήμερα αγαπητοί φίλες και φίλοι.

Επανέρχομαι στο σημείο αυτό, για να επισημάνω την προσωπικότητα του τιμώμενου αλλά και να τονίσω το δύσκολο έργο του δικαστή και τα προβλήματα που σε πολλές των περιπτώσεων αντιμετωπίζει κατά την εκτέλεση του δικαιοδοτικού του έργου, ως ανακριτής είτε ως κριτής στην έδρα. Το έργο και τα προβλήματα που πολλές φορές παραγνωρίζονται, καμιά φορά και λοιδωρούνται αλλά και από μια μερίδα των πολιτών αμφισβητούνται. Δεν μπορεί, δηλαδή, την ίδια ώρα που ο δικαστής δίνει τη μάχη του να ανακρίνει, να βρει στοιχεία, να αξιολογήσει και να κρίνει περιστατικά, μαρτυρίες και γεγονότα, να εκτιμήσει έγγραφα και εκατέρωθεν ισχυρισμούς, για να αποδώσει το δίκαιο, να αποδομείται συστηματικά το έργο του και να καλλιεργείται συνειδητά στο κοινό κλίμα καχυποψίας, αμφισβήτησης και απαξίωσης.

Και το δεύτερο σημείο είναι η πολιτεία του Κυρίου Χρήστου Σαρτζετάκη ως Προέδρου της Δημοκρατίας.

Ο Πρόεδρος, κατά το Σύνταγμα, συμβολίζει την εθνική ενότητα, αναλαμβάνει την προστασία του Συντάγματος και εγγυάται την ομαλή λειτουργία του πολιτεύματος. Εντεύθεν, ο Πρόεδρος, έχει αναφορά στο Έθνος, τον λαό και την Ιστορία και δεν πρέπει απλώς να νοιάζεται, πως θα γίνει αποδεκτός από ένα από τα πολλά κόμματα. Το Κράτος Δικαίου ενδιαφέρει και όχι απλώς το καμματικό σύστημα και συμφέρον. Και εν προκειμένω, ο Κύριος Χρήστος Σαρτζετάκης παρέσχε το άνωθεν καλό παράδειγμα και συνέβαλε σημαντικά στην ομαλή λειτουργία των Δημοκρατικών μας Θεσμών. Ο τιμώμενος, δηλαδή, έδωσε το δικό του στίγμα στην ασκήση των αρμοδιοτήτων του.

Πριν όμως να κλείσω τη σύντομη αναφορά μου θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθώ στην αστήρευτη πηγή των κατά καιρούς λόγων, άρθρων, σχολίων και τοποθετήσεων του Κυρίου Προέδρου, σε ποικίλα και διαφορετικά κάθε φορά θέματα.

Ευπατρίδης, και συνειδητός πατριώτης, σημείωνε κατά τη δεξίωση στο Προεδρικό Μέγαρο της 24.7.1986 *«Δικαία είναι βεβαιώς η αξίωσις μας «η Ελλάς να ανήκη εις τους Έλληνας», αλλά πρέπει πρωτίστως οι Έλληνες να ανήκωμε στην Ελλάδα»*, ενώ η ρήση του κατά την επίσκεψή του σε στρατιωτική μονάδα το Πάσχα του 1985, *«Είμαστε έθνος ανάδελφον»* κρύβει μια πραγματική αλήθεια και έχει εισέλθει στο λεξιλόγιό μας.

Αλλού, στο κείμενο με τίτλο *«ΤΑ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ»* σημειώνει *«Ως συνειδητοί Έλληνες και δια να διατηρήσουμε ακριβώς την ακεραιότητα της εθνικής μας αυθυπαρξίας, έχουμε ανάγκη και*

χρέος να ατενίζουμε την πραγματικότητα αυτού του ανεσπέρου φωτός και μεγαλείου, που λέγεται Ελληνισμός, συνειδητοποιούντες τις αληθινές διαστάσεις της ιστορικής παρουσίας του εδώ εις την νότιο-ανατολική γωνιά της Ευρώπης και την ανατολική λεκάνη της Μεσογείου».

Άνθρωπος με αυτοπεποίθηση και θάρρος γνώμης έχει διατυπώσει μετά παρησίας θέσεις για το Σκοπιανό, την οφθαλμοφανή κοροϊδία των απαράδεκτων προτάσεων ΝΙΜΙΤΣ επί του Σκοπιανού και τον κατ'εξακολούθηση εμπαιγμό της Ελλάδος, για το ζήτημα του δημοψηφίσματος για το Μακεδονικό και τις επεκτατικές βλέψεις γειτόνων επί της Μακεδονίας, αλλά και τον Μακεδονικό αγώνα και την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Άνθρωπος με γνώση και αναλυτική ικανότητα παρουσίασε τις απόψεις του για κρίσιμες θεματικές που αγγίζουν την οικονομία και τα εθνικά θέματα, την εθνική αυτογνωσία και ανόρθωση, το Αυτοκέφαλο της εκκλησίας μας, την ανάγκη ελέγχου του σαθρού αντιρρητικού λόγου, το Κυπριακό ζήτημα, για την Παιδεία και την αναγκαιότητα της συνταγματικής αναθεώρησης, την συμβολή του ελληνικού πνεύματος στον παγκόσμιο πολιτισμό, την ανάγκη αναθεώρησης της εξωτερικής μας πολιτικής και την επέκταση των ζωνών εθνικής κυριαρχίας.

Θα κλείσω με μια φράση που δανείζομαι από την προσφώνηση του πρυτάνεως του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης κατά την αναγόρευση σε επίτιμο διδάκτορα του τμήματος ιστορίας και εθνομολογίας του Πανεπιστημίου στην Κομοτηνή, στις 28 Νοεμβρίου 1996, του Κυρίου Χρήστου Σαρτζετάκη.

«Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία αλλά και η Δημοκρατία. Θέλει, όμως, και δημόσιους άνδρες του ήθους και συνέπειας που επέδειξε σε όλες τις φάσεις της ζωής του, ο και σήμερα εδώ τιμώμενος Κύριος Χρήστος Σαρτζετάκης. Ο άνθρωπος που κρατούσε ένα μεγάλο στηθοσκόπιο, για να αφουγκρασθεί το βάθος των πραγμάτων».

Σας ευχαριστώ Κύριε. Πρόεδρε, για ό,τι καλό διδάξατε, τη Δικαιοσύνη ως Δικαστής και για ό,τι καλό προσφέρατε στην πολιτεία και το Έθνος, ως Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ όλους για την προσοχή σας.

Δημήτριος Κυριτσάκης
Αντιπρόεδρος Αρείου Πάγου. ε.τ

Ἠκολούθησεν ἢ ἀκόλουθος ἀντιφώνησις τοῦ τιμωμένου :

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

εἰς ἐκδήλωσιν πρὸς τιμὴν Χρήστου Α. Σαρτζετάκη
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟῦ ΣΥΛΛΟΓΟῦ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ "ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ"
καὶ Συλλόγου Κρητῶν Κορινθίας
30 Ὀκτωβρίου 2015

ΛΛΛΛΛΛ

Εὐχαριστῶ ἐν πρώτοις τοὺς προλαλήσαντες γιὰ τοὺς καλοὺς των περὶ ἐμοῦ λόγους. Οἱ ὅποιοι βεβαίως καὶ ἀπέρρευσαν ἀπὸ καλωσύνη καὶ ἐπιείκεια, πὺν εἶναι κατάδηλες, φέρο' εἰπεῖν ὡς πρὸς τὸν Κύριον *Δημήτριον Κυριτσάκη*, διατελέσαντα συνάδελφόν μου ἐν Δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν καὶ ὑπηρέτησε τόσον εὐόρκως καὶ ἐπιτυχῶς ἐπὶ δεκαετίες μέχρι καὶ τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Θὰ ἤθελα ἀκόμη, ὡς κρητικῆς καταγωγῆς καὶ ἰδιαίτερος ὑπερήφανος γι' αὐτό, νὰ προσθέσω ὀλίγα λόγια γιὰ τὴν Κρήτη, ἀναφερόμενος εἰς αὐτήν, ὅπως τὴν ἐτραγούδησεν εἰς τὸ ὁμότιλον σονέττο τοῦ ὁ μελίρρυτος *Λορέντζος Μαβίλης* :

*Σειρῆνα πρασινόχρυση, μὲ μάτι
Σὰν τῆς ἀγάπης, μὲ λαχτάρας χεῖλια,
Ἀχτιδομάλλα, ὀρθοβύζα, μὲ χίλια
Μύρια καμάρια καὶ λέπια γεμάτη.
Τραγουῖδι τραγουδᾶς μὲς τῆ ροδάτη
Κατάχνια τοῦ πελάου, καὶ στήν προσήλια
Τοῦ ἀγέρος πλατωσιὰ καὶ στὰ βασίλεια
Τῆς γῆς πνοὴ τὸ σέρνει μυρωδάτη.
« Σὰν τὸ γάλα τῆς αἴγας Ἀμαλθείας
Θρέφει θεοὺς καὶ τὸ φιλί μου ἐμένα,
Ἐλάτε νᾶ χαρῆτε μὲς τῆς θείας
Ἀγκαλιᾶς μου τὸ σφίξιμο ἐνωμένα,
Πρόσφυγες τῆς Ζωῆς, δῶρα ἄγια τρία·*

Θάνατο, ἀθανασία κ' ἐλευθερία».

Ἔτσι καὶ τὴν αἰσθάνομαι τὴν Κρήτη.

Χαίρομαι, διότι ὁ ἐκ τῶν διοργανωτῶν τῆς προκειμένης ἐκδηλώσεως Πολιτιστικὸς Σύλλογος Κορινθίων "ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ" διακηρύσσει, ὅτι δραστηριοποιεῖται πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς διατηρήσεως τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας πολιτισμοῦ, μὲ πρῶτιστο στόχο τὴν μεταλαμπάδευσί τους στὴν νέα γενεά. Σκέπτομαι, πῶς τὸ γεγονός αὐτὸ ἔχει, ἀκριβῶς ἐδῶ στὴν Κόρινθο, πανάρχαιες καταβολές. Ἰδίως δύο γεγονότα κατὰ τὴν διαδρομὴν χιλιετηρίδων ζωῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐξαίρουν καὶ καταυγάζουν τὴν κατ' αὐτὴν παρουσίαν τῆς Κορίνθου.

Τὸ π ρ ῶ τ ο ν εἶναι, ὅτι εἰς τὴν Κόρινθον συνεκλήθη μετὰ τὴν μάχην τῆς Χαιρωνείας ὑπὸ τοῦ Μακεδόνοσ νικητοῦ τῆς **Φιλίππου Β'**, πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, τὸ πρῶτον συνέδριον τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτῶν τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Κατὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ (338 – 337 π.Χ.) καὶ διεκηρύχθη ἡ «κοινὴ εἰρήνη τοῖς Ἑλλησι», μὲ ἀπόληξιν κοινὴν στρατιωτικὴν συμμαχίαν, ὑπὸ μακεδονικὴν ἡγεσίαν, συσταθεῖσαν διὰ τὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Περσῶν, ποὺ ἠκολούθησε. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ἐγκαταλείψεως τῆς μέχρι τότε αὐτονομίας τῶν κατ' ἰδίαν Ἑλληνικῶν πόλεων καὶ συμπήξεως τῆς πανελλαδικῆς ἐνότητος. Ἐμπειρία πολῦτιμος καὶ ζεῖδωρος γιὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἐθνικῆς μας κοινότητος.

Τὸ δ ε ὑ τ ε ρ ο ν γεγονός εἶναι, ὅτι καὶ πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον ἀνασυνεκροτήθη τὸ 302 π.Χ. «τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων», μεταξὺ ὅλων τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, οἱ ὁποῖες εἶχον ἀπαλλαγῆ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν Μακεδόνων. Ἀνασυγκρότησις μὲ πρωτοβουλίαν Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, υἱοῦ τοῦ, ἐκ τῶν ἐπιγόνων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, Ἀντιγόνου ὑπὸ μορφὴν ὅμως διάφορον, διότι ἐθεμελιώθη εἰς βάσεις δημοκρατικὰς. Ἔτσι ἐδόθη εἰς τοὺς Ἑλληνας λαμπρὰ εὐκαιρία νὰ ἀντιληφθοῦν καλλίτερον τὴν αἰτίαν τῆς πολιτικῆς των

καταπτώσεως καὶ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα συνεπιφέρει ἡ ἔνωσις καὶ ἡ ἀμοιβαία συνεργασία των.

Καὶ τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα ἀνέκυψαν εἰς ἐπίστεψιν τοῦ ἀρχαιότερου ἐνδόξου παρελθόντος τῆς συγκεκριμένης πόλεως, ἡ ὁποία κατὰ τὴν μυθολογίαν φέρεται, ὅτι ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Σίσυφο, κατοικήθηκε ἤδη ἀπὸ τὸ 5.000 π.Χ., ὀνομάσθηκε ἀρχικῶς *Ἐφύρα* (τὰ πάντα ἐφορᾶ-βλέπει, ὄνομα τῆς κόρης τοῦ Ὠκεανοῦ, πρώτης δὲ βασίλισσάς της), ἀκολουθῶς ἀπὸ τὸν Ὅμηρον καὶ τὸν Πίνδαρον *Ἀφνειός* (πλούσια, εὐφορη), ἀργότερα *Κόρινθος* ἀπὸ τὸν ὁμώνυμον υἱὸν τοῦ Διός. Μὲ ἀνάδειξί της σὲ ναυτικὴ δύναμι καὶ δημιουργίαν ἀποικιῶν στὴν Κέρκυρα, τὴν Ποτεΐδαια, τὴν Ἰλλυρία, τὴν Ἰταλία, τὴν Σικελία. Καὶ μὲ μεγαλυτέραν ἀκμὴν τὴν περίοδον τοῦ ἡγήτορός της *Περιάνδρου* (657-629 π.Χ.), ἐνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Τὸ ἐπίπεδον τότε ζωῆς τῶν κατοίκων τῆς Κορίνθου ὑψηλότατον, ἡ διαβίωσις τρυφηλὴ καὶ πολυέξοδος, γι' αὐτὸ καὶ ἡ διαμονὴ σ' αὐτὴν πολυδάπανος. Ἡ πραγματικότης αὐτὴ ὑπηγόρευσε καὶ τὸ περίφημον "*οὐ παντὸς πλεῖν ἐς Κόρινθον*", παροιμιώδης ἔκφρασις, ποὺ ἐπιβεβαίωνε, ὅτι δὲν ἤμποροῦσε ὁ καθένας νὰ πάη καὶ νὰ μείνη στὴν Κόρινθο, καὶ τὸ ὁποῖον ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, θέλοντες συγχρόνως νὰ τονίσουν τὴν δύναμιν, τὴν οἰκονομικὴν εὐμάρειαν καὶ εὐρωστίαν καὶ τὸν ἐν γένει πολιτισμὸν τῆς Κορίνθου.

Αὐτὲς οἱ σκέψεις εὐλόγως ὀδηγοῦν εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Κορίνθου ὡς πόλεως ἀρχαιόθεν ὠ ρ α ί α ς. Ὠραίας ὄχι μὲ τὴν τυπικὴν, ἐξωτερικὴν της κατὰ καιροὺς αἰσθητικὴν ἐμφάνισιν· περὶ αὐτῆς δυνατὸν οἱ κατ' ἰδίαν ἐκτιμήσεις νὰ ποικίλουν. Πόλεως ὠραίας ὑπὸ οὐσιαστικὴν, ὠλοκληρωμένην, καθολικὴν ἔννοιαν : τοῦ ὠραίου ὡς ἐκείνου, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ διαρκῆ καὶ σταθερὰν εὐχαρίστησιν, ἐξυψῶνον τὸν νοῦν καὶ ἐξευγενίζον τὸ αἶσθημα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ Κόρινθος. Τὴν ἔχω ἐπισκεφθῆ πολλὰς φορές, γιὰ πρώτη φορὰ θητεύσας ὡς στρατεύσιμος εἰς τὸ Κέντρον

Ἐκπαιδεύσεώς της. Εὐχαριστῶ, διότι μὲ τὴν σημερινὴ ἐκδήλωσι
μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν ξαναεπισκεφθῶ.

Λ*Λ*Λ*Λ*Λ